

دَ يَعْقُوبُ عَامَ خَطِّ

سلام

۱ ﴿۱﴾ دَ خُدَائِي أَوْ دَ مَالِكِ عَيْسَىٰ مَسِيحِ غُلَامِ دَ يَعْقُوبَ لِهَ طَرَفِهَ، هَغِهَ دَوْلَسُو وَارُو قَبِيلُو تِهَ چِهَ خَائِي پِهَ خَائِي اوسپيري، تُولُو تِهَ دَ سَلَامِ وِي.

ايمان او حکمت

۲ ﴿۲﴾ ائِي زما وروئو! هر کله چِه تاسو پِه قِسْمَا قِسْمِ آزْمِيشتُونو کبني راگير شوي نو پير پِه خوشحالي ئِي زغمي. ﴿۳﴾ حُكُه چِه تاسو تِه معلومه ده چِه دا ستاسو دَ ايمان پِه آزْمِيست کبني صبر پيدا کوي. ﴿۴﴾ اُو صبر خپل کار پوره کوي دَ دِي دَ پاره چِه تاسو پوره اُو کَامِلان شِي اُو پِه تاسو کبني دَ دَ هيخ خبري کمي پاتي نه شي. ﴿۵﴾ خو که پِه تاسو کبني پِه چا کبني دَ حِکْمَتِ کمي وِي نو هغه دَ ئِي دَ خُدَائِي نه غواړي چِه بغير دَ ملامتولو نه ئِي هر چا تِه پوره پِه فياضِي وړکوي، نو هغه تِه به هم وړکولي شي. ﴿۶﴾ خو سوال دَ پِه ايمان سره کوي اُو هيخ شک دَ نه کوي حُکُه چِه شک کوونکي دَ سمندر دَ هغه چپو پِه مثال دِي کومي چِه دَ هوا پِه زور بشکته اُو پورته کپري. ﴿۷﴾ داسي سرې دَ دا نه گني چِه گني ما تِه به دَ مَالِكِ نه خه پِه لاس راشي. ﴿۸﴾ هغه سرې دوه زړيه وِي اُو هغه پِه خپلو خبرو تينگ نه وِي.

غريبي او اميري

۹ ﴿۹﴾ غريب ورو دَ پِه خپله اوچته مرتبه فخر وکړي، ﴿۱۰﴾ اُو دولت مند دَ پِه خپل ادني حالت، حُکُه چِه هغه به لکه دَ وبنو دَ گُل تير شي. ﴿۱۱﴾ حُکُه چِه دَ نمر پِه راختو نمر تاوچن وِي چِه وابنه اُو گُلونه ريژوي اُو دَ هغه بسايسيست نه پاتي

کپری، دغه شان دولتمند به هم سره د خپل کاروبار د خاورو سره خاورې شی.

آزمیښت او لمسون

١٢) بختور دې هغه سرې چه آزمیښت زغمی، هر کله چه هغه و آزمایلی شو نو د ژوندون هغه تاج به حاصلوی چه مالک د خپلو مئینو سره وعده کړې وه. ١٣) هر کله چه څوک و آزمایلی شی نو دا د ونه وائی چه ”په ما دا آزمیښت د خدائې د طرفه وو،“ ځکه چه نه خو خدائې په بدی آزمایلی شی او نه خدائې څوک آزمی. ١٤) په حقیقت کښې هر سرې هغه وخت آزمایلی شی کله چه د هغه خپل بد خواهش په دوکه ورکولو هغه ونبلوی. ١٥) نو بیا د هغه بد خواهش امیدوار شی او گناه ترې نه پیدا شی، او چه گناه زیاته شی نو مرگ پیدا کوی.

١٦) ائې زما خوارو وروڼو! غلیږئ مه. ١٧) هر ښه بخشش او هر کامل انعام د آسمان نه راځی او د خدائې نه موندلې کپری چه د نمر سپورمې او د ستورو پیدا کوونکې دې. په هغه کښې نه خو څه تبدیلی راځی او نه د گردش له عمل روښانه کپری او نه تیاره کپری. ١٨) هغه په خپله مرضی مونږ د حق کلام په وسیله پیدا کړلو چه د هغه په مخلوقاتو کښې مونږ یو قسم وړومبی میوه شو.

کلام اوریدل او پر عمل کول

١٩) ائې زما وروڼو! دا خبره تاسو ته معلومه ده، نو هر څوک د په اوریدو کښې تیز او په وینا کښې قلاړه او په غصه کښې سوږ وی. ٢٠) ځکه چه د انسان قهر د خدائې د صداقت کار نه شی کولې. ٢١) تاسو ځکه ټول پلټوالې او د بدی گند لرې کړئ، او هغه کلام پیر په عاجزی سره قبول کړئ چه په زړه کښې کرلې شوې او تاسو له خلاصون درکولې شی.

٢٢) خو په کلام عمل کوونکی جوړ شی، نه چه تش اوریدونکی چه ځان په دوکه

کښې ساتي. (۲۳) ځکه چه هغه څوک چه د کلام اوريدونکی دی او عمل پرې نه کوی، هغه د هغه سړی په شان دې څوک چه خپل شکل په آئینه کښې وگوري. (۲۴) هر کله چه هغه خپل ځان ووينی او لار شی نو سمدستی دا هیر کړی چه زه څنگه وم. (۲۵) خو کوم سړی چه د آزادئ په کامل شریعت په غور سره گوري، هغه به خپل کار کښې بختور وی، ځکه چه هغه چه څه واوری نو هیروی ئې نه، خو عمل پرې کوی.

(۲۶) څوک چه ځان دینداره گڼی او بیا هم خپله ژبه په قابو کښې نه ساتي، هغه خپل ځان ته دوکه ورکوی، نو د هغه دینداری باطله ده. (۲۷) زمونږ د خدائې او پلار په نزد خالصه او بې عیبه دینداری دا ده چه د یتیمانو او د کونډو د مصیبت په وخت د هغوی پالنه وکړی او خپل ځان د دنیا نه بې داغه ساتي.

د طرفدارئ په خلاف خبردارې

۲ (۱) آئی زما وروڼو! تاسو چه په مالک عیسی مسیح ایمان راوړې دې څوک چه د جلال خاوند دې، نو بیا طرفداری مه کوئ. (۲) ولې چه که یو سړی د سرو زرو گوته او بنائسته جامې آغوستې وی او ستاسو د عبادت ځائې ته راشی او یو غریب سړی په شلیدلو جامو کښې، (۳) نو تاسو د هغه بنائسته جامو د خاوند لحاظ کوئ او هغه ته ووايئ چه ”راځی تاسو په دې سم ځائې کښې کښینی،“ او غریب سړی ته ووايئ چه ”ته هلته ودریږه، یا زما د پښو د څوکئ سره کښینه“ (۴) نو آیا دا تاسو په خپلو کښې طرفداری ونه کړه؟ او د بدنیتئ منصفان نه شوئ؟

(۵) آئی زما خوږو وروڼو! زما واوری، ولې خدائې د دې دنیا خواران غوره کړی نه دی څه، یعنې هغه خواران چه د ایمان سره دولتمند دی، چه هغوی د هغه سره په بادشاهئ کښې شریک شی، چه خدائې د هغوی سره لوظ کړې

دے چہ ورسره مینه کوی؟ ﴿٦﴾ تاسو خو دَ غریب سِری سپکاوے وکړو. آیا دولت مند په تاسو ظلمونه نه کوی؟ اَو آیا هغوی تاسو عدالتونو ته نه راکاری؟ ﴿٧﴾ آیا هغوی د هغه بزرگ په خوږ نوم کفر نه غروی د چا نوم چہ تاسو ته درکړے شوے دے؟

﴿٨﴾ نو بیا هم که تاسو د کتابِ مقدس په مطابق هغه شاهي شریعت پوره کوی چہ وائی چہ: ”د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه کوی،“ نو ښه کوی. ﴿٩﴾ خو که چرے تاسو طرفداری کوی نو گناه کوی اَو د شریعت له مخه مجرمان یی. ﴿١٠﴾ ځکه چہ چا چہ په ټول شریعت عمل وکړو اَو صرف په یوه خبره کښے ئے هم خطا وکړه نو هغه په ټولو خبرو کښے گناه گار شو. ﴿١١﴾ ځکه چہ چا چہ دا وفرمائیل چہ ”زنا مه کوی،“ نو هغه دا هم فرمائیلی دی چہ ”خون مه کوی،“ نو که تاسو زنا ونه کړه ولے خون مو وکړو، نو شریعت ماتوی. ﴿١٢﴾ اَو تاسو د هغه خلقو په شان کلام اَو عملونه هم کوی د چا چہ به د آزادی د شریعت په مطابق انصاف کیری. ﴿١٣﴾ ځکه چہ چا چہ رحم ونه کړو نو په هغه هم د انصاف په مطابق رحم نه کیری. بیا هم رحم په انصاف غالب راځی.

ایمان اَو عملونه

﴿١٤﴾ ائے زما وروڼو! که څوک ووائی چہ زه ایماندار یم خو عمل نه کوی نو فائده ئے څه؟ آیا داسے ایمان هغه له خلاصون ورکولے شی څه؟ ﴿١٥﴾ چہ څوک ورور یا خور د جامو اَو د خوراک حاجتمند وی، ﴿١٦﴾ اَو بیا هم تاسو ورته دا وایی چہ ”په خیر لار شه، تود اَو مور اوسه،“ خو چہ کوم څیزونه هغه ته په کار وی، هغه ورنه کړی نو فائده ئے څه؟ ﴿١٧﴾ دغه شان ایمان هم دے، که د دے سره عمل نه وی نو هغه ایمان مړ دے.

﴿١٨﴾ بلکه څوک دا وئیلے شی چہ ”ته ایماندار یئے اَو زه عمل کوونکے.“ ته

خپل ایمان بغیر دَ عمل نه ما ته څرگند کړه اَو زه به خپل ایمان په عمل تا ته څرگند کړم. (۱۹) ته په دے خبره ایمان لرے چه خدائے یکی یو دے. خیر دا بنه کوے! شیطانان هم دا ایمان لری اَو دَ ویرے نه رپیږی. (۲۰) خو ائے بیکاره سرپه! آیا ته په دے هم نه پوهیږے چه دَ عمل نه بغیر ایمان بے کاره دے؟ (۲۱) نو هر کله چه زمونږ نیکه ابراهیم خپل زوئے اسحاق په قربانگاه دَ قربانی په طور پیش کړو نو آیا هغه په عمل سره صادق نه شو؟ (۲۲) نو بیا تا وکتل چه ایمان دَ هغه دَ عمل سره یو خائے اثر وکړو اَو دَ عمل سره ایمان کامل شو. (۲۳) اَو دَ کتاب مقدس هغه کلام پوره شو چه ”ابراهیم په خدائے ایمان راوړو اَو دا دَ هغه دَ پاره په صداقت حساب شو،“ اَو هغه خلیل الله وبللے شو. (۲۴) نو بیا تاسو وینئ چه انسان تش په ایمان نه، بلکه په عمل صادق کیږی.

(۲۵) هم دغه شان راجبے کنجری هم چه هر کله هغه جاسوسان په خپل کور کبښے ایسار کړل اَو په بله لار ئے رخصت کړل، نو آیا په عمل صادق نه شو؟

(۲۶) غرض دا چه څنگه چه بدن بغیر دَ روح نه مړ دے هم هغه شان ایمان هم بغیر دَ عمل نه مړ دے.

ژبه

۳ (۱) ائے زما وروڼو! له تاسو نه د پیر اُستازان جوړ نه شی ځکه چه تاسو خبر یئ چه مونږ چه اُستازان یو، زیاته سخته سزا به مومو. (۲) ځکه چه مونږ ټول اکثر غلطی کوو، که څوک په خپلو خبرو کبښے غلطی نه کوی نو هغه کامل دے اَو ټول بدن په قابو کبښے ساتلے شی. (۳) هر کله چه مونږ دَ قابو کولو دَ پاره دَ آسونو په ځلو کبښے قیزے اچوو نو دَ هغوی ټول بدن هم گرځولے شو. (۴) گوری، سمندری جهازونه اگر که پیر لوئے لوئے وی اَو په تیزو بادونو چلولے شی خو بیا هم دَ یو ورکوتی سکان په وجه دَ مانگی دَ مرضی په مطابق

گرزولے شی. ﴿۵﴾ ہم دغه شان ژبه ہم یو ورکوئیے اندام دے او پیرے غتے
خبرے کوی.

گورئ! په یو ورکوئی بخری سره په خومره لوتے ځنگل کبسه اور ولگی. ﴿۶﴾ او
ژبه هم یو اور دے، دا زمونږ په اندامونو کبسه د شرارت یوه دنیا ده، او په ټول
وجود کبسه بدی پیدا کوی او زمونږ په ټول ژوندون کبسه اور لگوی، او په خپله
د دوزخ د اور نه بلیږی. ﴿۷﴾ ځکه چه هر قسم ځنگلی ځناور، مارغان، چینجی
مینجی او دریابی ځناور خو د انسان په قابو کبسه راتلے شی او راغلی هم دی،
﴿۸﴾ خو هیڅوک ژبه په قابو کبسه نه شی راوستلے. هغه یوه بلا ده چه چرے
ایسار پری نه، د مړ کونکی زهر نه پکه ده. ﴿۹﴾ هم په دے مونږ د مالک او پلار
ثنا کوو، او هم په دے بنی آدمو ته چه د خدائے په صورت پیدا شوی دی،
بنیرے کوو. ﴿۱۰﴾ د یکی یوے ځلے نه مبارکی خبرے او بنیرے راوژی. ائے
زما وروڼو! داسے نه دی په کار. ﴿۱۱﴾ آیا د چینے د یکی یوے ځلے نه خوږے
او تروے اوبه وزی څه؟ ﴿۱۲﴾ ائے زما وروڼو! آیا د اینځیر په ونه کبسه بنون، او
په انگور کبسه اینځیر پیدا کیدے شی څه؟ هم دغه شان د مالکینے چینے نه
خوږے اوبه نه شی راوتلے.

د آسمانونو حکمت

﴿۱۳﴾ په تاسو کبسه څوک هوبنیار او پوهه شته دے؟ هغه د په خپلو کارونو د
نیک چال چلن په وسیله او عاجزی سره د دا خبره ثابتہ کری، یعنې داسے
عاجزی چه د حکمت نه پیدا کیږی. ﴿۱۴﴾ خو که تاسو په خپلو زړونو کبسه
سخته کینه او خودغرضی لرئ نو فخر مه کوئ او مه د حق برخلاف دروغ وایی.
﴿۱۵﴾ دا هغه حکمت نه دے کوم چه له آسمان نه راگوزیږی بلکه دنیاوی، نفسانی
او شیطانی دے. ﴿۱۶﴾ ځکه چه هر چرته چه کینه او خودغرضی وی، هلته فساد
او هر قسم بدکار هم کیږی. ﴿۱۷﴾ خو چه کوم حکمت له آسمان نه راخی، اول خو

هغه پاک وی، بیا صلح خوښوونکې، نرم مزاجه، تربیت خوښوونکې، رحم کوونکې او د ښو میوو نه پک، ناطرفداره او بې ریا. ﴿۱۸﴾ او صلح کوونکې د صلح سره داسې تخم کری چه د صداقت میوې ترې پیدا کیږی.

د دنیا سره دوستی کوئ

۴ ﴿۱﴾ په تاسو کښې جنگ جگرې له کومه راغلې؟ آیا د هغه خواهشاتو نه نه دی کوم چه ستاسو په اندامونو کښې فساد کوی؟ ﴿۲﴾ تاسو چه د کوم خیز خواهش کوئ خو تاسو ته په لاس نه درځی، ځکه خون کوئ او کینه لری خو هیڅ حاصلولې نه شی. تاسو نښلی، جنگیږی، خو تاسو ته ځکه نه ملاویږی چه له خدائې نه ئې نه غواړی. ﴿۳﴾ تاسو ئې غواړی او مومی ئې نه، دا ځکه چه په بد نیت ئې غواړی، چه په خپل عیش و عشرت ئې ولگوئ. ﴿۴﴾ ائې بې وفا خلقو! آیا تاسو ته معلومه نه ده چه د دنیا سره دوستی لرل د خدائې سره دښمنی کول دی؟ نو بیا چه څوک د دنیا دوست جوړیدل غواړی، هغه خپل ځان د خدائې دښمن کوی. ﴿۵﴾ آیا تاسو دا گنئی چه مقدس کتاب بې فائدې وائی چه خدائې هغه روح چه زمونږ په زړونو کښې اچولې دې، هغه د حسد خواهش لری څه؟ ﴿۶﴾ بلکه زیات فضل ورکوی، نو ځکه دا وایئ چه ”خدائې د کبرژنو مقابلې کوی خو عاجزانو ته فضل وربخښی.“

﴿۷﴾ نو بیا د خدائې تابع شی، او د ابلیس مقابلې وکړی نو هغه به درنه وتښتی. ﴿۸﴾ که تاسو خدائې ته ورنزدې شی نو هغه به تاسو ته رانزدې کیږی. ائې گناه گارانو! خپل لاسونه د بدو کارونو نه صفا کړی او ائې دوه زړیو سړو! خپل زړونه پاک کړی. ﴿۹﴾ افسوس او ویر وکړی او ژاړی، ستاسو خدا د په ویر بدله شی او ستاسو خوشحالی د په غم! ﴿۱۰﴾ د مالک په وړاندې عاجز شی او هغه به تاسو سربلند کړی.

په ورور الزام لگول

۱۱) ائے وروڼو! په يو بل پسے خبرے مه كوئ. څوك چه په خپل ورور پسے خبرے كوي يا په خپل ورور الزام لگوي، هغه د شريعت بد وائي او په شريعت الزام لگوي، او كه ته په شريعت الزام لگوي نو په شريعت عمل كوونكې نه، بلكه په هغه قاضي شوې. ۱۲) خو د شريعت وركوونكې او قاضي خويكي يو دې چه د بچ كولو او د هلاكولو توان لري، خو ته څوك ئې چه په خپل گاونډي الزام لگوي؟

د فخر په خلاف خبرداري

۱۳) تاسو چه دا وايئ چه ”مونږ به نن يا صبا فلانكي بناړ ته لار شو او هلته به يو كال ايسارېږو او په سوداگرئ كېنې به گټه كوو،“ ۱۴) او په دې نه يئ خبر چه صبا به څه كېږي، ستاسو ژوند څه څيز دې؟ د يو پراس په شان دې چه د لن ساعت د پاره بناړه شو او بيا ختم شو. ۱۵) د داسې وينا په ځائې تاسو ته دا وئيل په كار دى چه ”كه مالك غواړي نو مونږ به ژوندى پاتې شو او دا يا هغه كار به هم وكړو.“ ۱۶) خو اوس تاسو په خپلو ډوزو فخر كوئ خو دا قسم فخر كول بد دى.

۱۷) نو بيا كه څوك په بنو كولو پوهېږي او نه ئې كوي، د هغه د پاره دا گناه ده.

دولتمندو ته خبرداري

۵) ۱) ائے دولتمندو! زما واوړئ، تاسو په خپلو هغه مصيبتونو چه راتلونكي دى، ژړا او فرياد وكړئ. ۲) ستاسو مال سخا شو او ستاسو جامې چينجو ووهلې. ۳) ستاسو سره او سپين زنگ شول او هغه زنگ به په تاسو گواهي

ورکوی اُو د اور په شان به ستاسو غوښه وسوزوی. تاسو په آخری ورځو کښه خزانہ جمع کړه ده. (۴) گورئ! کومو مزدورانو چه ستاسو په پتو کښه لو کړه دے، د هغوی هغه مزدوری چه تاسو ایساره کړه ده، چغه وهی اُو د لوگرو فریاد د قادر مطلق خدائے غوږونو ته رسیدلے دے. (۵) تاسو په دنیا کښه عیشونه اُو مزه وکړلے، اُو تاسو خپل ځانونه د حلالیدو د ورځ د پاره خاریه کړل. (۶) تاسو صادق سپرے قصوروار کړو اُو ومو وژلو، خو هغه ستاسو مقابله نه کوی.

صبر اُو دعا

(۷) نو ائے وروڼو! د مالک تر راتلو پورے صبر وکړئ، گورئ زمیندار د مزکے د قیمتی فصل په انتظار کښه د منی اُو د سپرلی د باران تر وریدو پورے صبر کوی. (۸) نو تاسو هم صبر وکړئ اُو خپل زړونه مضبوط کړئ ځکه چه د مالک راتلل نزدی دی.

(۹) ائے وروڼو! د یو بل شکایت مه کوی چه تاسو سزا ونه مومی. گورئ! قاضی په دروازه کښه ولاړ دے. (۱۰) ائے وروڼو! کومو نبیانو چه د مالک په نوم کلام وکړو، هغوی د تکلیفونو تیرولو اُو د صبر کولو نمونه وگنئ. (۱۱) گورئ صبر کوونکو ته مونږ بختور وایو. تاسو خو د ایوب د صبر حال اوريدلے دے، اُو د مالک له طرفه چه د دے انجام وشو هغه مو هم معلوم کړو، ځکه چه مالک پیر مهربان اُو رحیم دے.

(۱۲) خو ائے زما وروڼو! د ټولو نه لویه خبره دا ده چه قسم ونه خوری، نه د آسمان اُو نه د مزکے اُو نه د څه بل څیز، بلکه د هو په ځائے هو وایئ اُو د نه په ځائے نه، د پاره د دے چه د سزا لائق ونه گرزئ.

(۱۳) که په تاسو کښه څوک غم زپلے وی نو دعا د وغواړی، که خوشحاله وی

نو ثنا د ووائی. (۱۴) کہ پہ تاسو کبڻے څوک بيمار وی نو د جماعت مشران د راوبلی او د هغه د پاره د دعا وغواړی او د مالک په نوم د هغه په تیلو غوړ کړی. (۱۵) او کومه دعا چه به په ایمان سره وغوښتے شی د هغے په وجه به بيمار بچ شی، او مالک به هغه پاڅوی او که هغه گناهونه کړی وی نو هغه به هم ورتہ معاف شی. (۱۶) نو بیا تاسو په خپلو کبڻے یو بل ته د خپلو خپلو گناهونو اقرار وکړی او د یو بل د پاره دعا وغواړی چه شفا ومومی. د صادق د دعا په اثر پیر څه کیدے شی. (۱۷) الیاس زمونږ په شان انسان وو، هغه پیر په جوش سره دعا وغوښته چه باران د ونه ورپری، ځکه خو درے نیمو کالو پورے په مزکه باران ونه وریدلو. (۱۸) بیا چه هغه دعا وغوښته نو د آسمان نه اوبه ووریدے او په مزکه فصل پیدا شو.

(۱۹) ائے زما ورونیو! که څوک په تاسو کبڻے د حق د لارے نه واوړی او بل څوک هغه راواړوی، (۲۰) نو هغه د په دے پوهه شی چه څوک چه گناه کار د گمراهی نه راواړوی، هغه یو کس د مرگ نه بچ کوی او په پیرو گناهونو پرده اچوی.